

Vapaaehtoisesti omalla ajalla: Opintokerho antaa enemmän kuin ottaa

Keski-Uudenmaan alueella, Järvenpäässä, Keravalla ja Tuusulassa yrittäjinä ja ammatinharjoittajina toimivat fysio- ja toimintaterapeutit kokoontuvat kuukausittain omalla ajallaan opintokerhoon, jossa jaetaan ajatuksia ja tunteita, saadaan tukea ja opitaan uutta. – Emme koe olevamme kilpailijoita. Työtä ja tarvetta lasten terapiaan on todella paljon ja suosittelimme asiakkaillemme toinen toisiamme, jos katsomme, että tilanteessa tarvitaan jonkun toisen erityisosaamista, kerholaiset toteavat. Kuvassa oikealta tt Johanna Eskelin, ft Anne Makkonen, tt Riitta Mikkola, tt Anne Yliluoma, ft Helvi Anisimaa, ft Raija Väisänen, ft Auli Hurskainen ja ft Terhi Enjala.

Joukon koolle kutsunut fysioterapiayrittäjä **Terhi Enjala** kerää tuolit rinkiin harjoittelusalin kulmaan ja kehottaa tulijoita hakemaan keittien puolelta purtavaa. Se onkin tarpeen, sillä fysio- ja toimintaterapeutit tulevat kukin paikalle suoraan töistä: kodeista, päiväkodeista, kouluista, yrityksistään, joissa tekevät haastavaa ja tärkeää työtään lapsien ja perheiden parissa.

Takana on taas viikon verran kohtaamisia, joissa kukin terapeutti on toimenkuvansa mukaisesti ja ammattitaitoaan hyödyntäen toiminut niin, että fyysisesti tai psyykkisesti vammaisilla, oppimishäiriöisillä tai ylivilkkailla lapsilla olisi nyt ja kasvaessaan paremmat edellytykset oppia ja elää mahdollisimman hyvää elämää.

On kulunut jo useampia vuosia siitä, kun opintokerho kokoontui aivan ensimmäiseen istuntoonsa. – Mieleen on jäänyt, että loimme silloin verkostoa heittelemällä toinen toisillemme punaista lankakerää ja esittelemällä itseämme, kertoo ajatuksen yhdeksi äidiksi tunnustautuva fysioterapeutti **Anne Makkonen**.

- Ideana oli muodostaa mahdollisimman laajasti sekä yksityisen että julkisen sektorin ammattilaisia yhdistävä opintokerho. Aluksi mukana olikin myös julkisen puolen päiväkotiväkeä, mutta mm. työjärjestelyistä johtuen jäljellä on tällä hetkellä meitä ammatinharjoittajia ja yrittäjiä. Koemme tärkeäksi irrottaa aikaa tähän ajatustenvaihtoon, Anne Makkonen sanoo.

Hiljattain päivähoitopuolelta toimintaterapeutiksi aikuisopiskellut **Anne Yliluoma** luonnehtii uusimpana tulokkaana verkostoa erittäin antoisaksi. Ammatinvaihtoon hänet kannusti riittämättömyyden tunne. - En kokenut enää voivani vastata päivähoitotyössä lasten tarpeisiin niin paljon kuin olisin halunnut. Onneksi löytyi mielekäs ja antoisa työkenttä ja ammatti, jossa se onnistuu yhdessä kollegoiden kanssa, Anne Yliluoma sanoo.

Kello tulee kaksi aurinkoisena elokuun lopun iltapäivänä. Asiakasvirta on viikonloppua kohti jo hiljentynyt, mutta Keravan Lääkintävoimistelun ovi käy silti tiuhaan. Paikalle rientävät kesätauon jälkeen innokkaat opintokerholaiset jakamaan ajatuksiinsa ja kokemuksiaan ja kuulemaan ajankohtaisista asioista.

Kaikki kuukausittain kokoontuneet opintokerholaiset ovat samaa mieltä siitä, että yhteiset kokoontumiset antavat enemmän kuin ottavat. – Laitamme likoon perjantai-iltapäivän, mutta se ei todellakaan tunnu uhrukselta. Teemme kaikki ammatinharjoittajina tai yrittäjinä töitä aika yksin perheiden ja lasten kanssa. Täällä huomaamme, että samat ongelmat ja ajatukset pohdituttavat meitä kaikkia. Siksi tämä toimii myös työnohjauksena.

Toimintaterapeutti **Riitta Mikkola** kertoo, että yhä useammat lapset tarvitsevat tänä päivänä myös pitkäaikaista psyykkistä kuntoutusta. – Vaikka lapsesta ei voikaan erottaa psyykeä ja soomaa, hän täsmentää. – Uusi ilmiö on se, että viime aikoina asiakkaiksemme on tullut paljon myös huostaan otettuja ja sijoitettuja lapsia.

- Monet perheet voivat huonosti. Aikuiset kokevat riittämättömyyttä oravanpyörässä, josta on hankala irrottautua, eivätkä aina näe lähellä olevan lapsen hätää, fysioterapeutti **Helvi Anisimaa** täydentää.

Välillä jossakin koulutuksessa käynyt kerholainen välittää muillekin oppimaansa, välillä ohjelmassa on ulkopuolisten asiantuntijoiden pitämiä koulutuksia esimerkiksi leikistä tai apuvälineistä, välillä vierailuja ja tutustumisia. Tutustumassa on käyty mm. näkövammaisten palvelu- ja toimintakeskus Iirikseen. Tärkeää on kerholaisten mukaan myös se, että keskustelussa voidaan käsitellä vuorovaikutusta eri viranomais- ja maksajatahojen kanssa.

- Kaiken kaikkiaan saamme täältä tukea ja ideoita omaan työhön. Perustietämisen tasomme on noussut ja pysymme kaikki tietoisina siitä, mitä kentällä ja alalla tapahtuu. Ehkä tärkeintä kuitenkin on, että keskustelu käynnistää omassa päässä aina jonkin prosessin, joka innostaa ja auttaa kehittämään omaa työtä, kerholaiset summaavat. ●

”Verkostoituminen on kumppanuutta, jakamista, ottamista ja antamista, luottamista. Lopulta kehittämistä, aikaansaamista, yhteisten toimintatapojen ja toimintaketjujen luomista ja niissä yhteisin periaattein työskentelemistä. Toisaalta myös lupaa olla eri mieltä, heitellä asioita, herättää keskustelua, provosoidakin, haastaa. Lupaa ja ehkä vaatimustakin, että jokainen toisi ajatuksensa yhteiseen soppaan. Rehellisesti ja avoimesti pöydälle, keskeneräisenä tai valmiina.”

Fysioterapeutti **Ritva Saarisen** ja **Raija Väisäsen** kiteytys opintokerhon toimintaideasta.